

*سخن دهیار

به نام خداوند نون و قلم   حقیقت نگار وجود و عدم

خدایی که داننده راز هاست   نخستین سرآغاز آغاز هاست

حمد و سپاس خداوندی که گوهر وجود انسان را به زیور گرانبهای "نفخت فیہ من روحی" آراست .

بی تردید از زیباترین و با ارزشترین لحظات دفتر عمر انسان ، لحظات طلایی و زیبای " خدمت به خلق ... " است. لحظاتی که جان و روح انسان جامه توانایی بر تن می پوشد و فرصت گرانبهای خدمتگزاری به مردم جلاء بخش زندگی می شود.

از اول خویشه گندم مرا کشت   و بعدا روح سردرگم مرا کشت

مبادا با شما از خود بگویم   "غم مردم ، غم مردم " مرا کشت

